

Til lovforslag nr. L 93. Betænkning afgivet af arbejdsmarkedsudvalget den 30. april 1985

Betænkning

over

Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsretten

[af Ole Henriksen (SF) m.fl.]

Udvalget har behandlet lovforslaget i en række møder og har herunder stillet spørgsmål til arbejdsministeren, som denne har besvaret skriftligt.

Herefter indstiller et *flertal* (udvalget med undtagelse af socialistisk folkepartis og venstresocialisternes medlemmer) lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling.

Et *mindretal inden for flertallet* (socialdemokratiets medlemmer af udvalget) vil ikke på forhånd afvise enhver ændring af loven om arbejdsretten.

Eventuelle ændringer må efter mindretallets opfattelse ske efter et forudgående udvalgsarbejde mellem de berørte organisationer på arbejdsmarkedet, så konsekvenserne af en lovændring er kendt for arbejdsmarkedets parter.

Da denne forudsætning ikke er opfyldt i dette tilfælde, kan mindretallet ikke tilslutte sig det foreliggende lovforslag.

Et *mindretal* (socialistisk folkepartis medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med det af mindretallet stillede ændringsforslag.

Arbejdsministerens besvarelse af de fem spørgsmål fra udvalget kan ikke tillægges større værdi, idet det er arbejdsretten, der har afgivet disse svar – kontraseret af ministeren. Det skal endvidere bemærkes, at det har taget ca. 3 måneder at få disse svar, hvilket findes overordentlig utilfredsstillende.

Et *andet mindretal* (venstresocialisternes medlem af udvalget) ønsker at udtale følgende:

Arbejdsretten fremstår, som om der er tale om et stykke fuldendt retfærdighed. Tilsyneladende gøres der ikke forskel på parterne. Arbejdsgiver- og lønarbejderorganisationer udpeger hver lige mange dommere. Men den teoretiske ligestilling er og bliver teori. Retten er ikke hævet over klasse modsætninger. Og staten og retten er ikke klasseneutrale. Hvis arbejderne kollektivt nægter at sælge deres arbejdskraft på nogle bestemte vilkår eller kollektivt nægter at finde sig i, at arbejdsmiljømæssige problemer ikke bliver løst, slæbes de for arbejdsretten og idømmes bod.

Hvis virksomhedsejerne og idømtes bod. Hvis virksomhedsejerne nægter at beskæftige det antal arbejdere, de plejer, f.eks. fordi de vil flytte virksomheden til udlandet eller de vil nedlægge en del af produktionen, kan virksomheden ikke dømmes for lock-out af arbejdskraften. Arbejdsretten har afsagt en lang række domme, der belyser dette problem. Hvis det f.eks. kan lade sig gøre at få et bestemt stykke arbejde udført billigere af andre, kan arbejdsgiverne lovligt afskedige arbejderne. SiD blev idømt en millionbod – 21 mill. kr. – i forbindelse med HT-konflikten. Med den dom blev de faglige leders ytringsfrihed angrebet endnu en gang. Hardy Hansen deltog i den politiske debat om organiseringen i enhedsfagbevægelsen. Dette blev kombineret med at SiD havde udbetalt mødediæter til de strejkende under konflikten i forbindelse med en række møder, takset til denne bod, som er den største, noget forbund nogen sinde har betalt.

Arbejdsretten ser på situationen med anderledes milde øjne, når det er arbejdsgiverne, der idømmes bod. I begyndelsen af 70-erne afskedigede Ålborg Værft en tillidsmand i strid med adskillige regler. Det kostede værftet en bod på 10.000 kr.!!

Både DA og LO har altid sagt, at arbejdsretten er til lige stor gavn for begge parter. Men praksis taler et andet sprog, jfr. følgende oversigt over, hvilken part der har indbragt en sag for retten.

År 1/4-31/3	Arbejdsgiverne		Lønarbejderorg.		I alt
	antal	pct.	antal	pct.	
1974-75	104	65	55	35	159
1975-76	150	66	77	34	227
1976-77	290	83	58	17	348
1977-78	219	83	46	17	265
1978-79	209	73	79	27	288
1979-80	301	84	59	16	360
1980-81	337	86	54	14	391
1981-82	153	63	91	37	244

(Kilde: Lighed for Loven 1 - Ole Krarup)

Mindretallet mener, at arbejdsretten burde afskaffes helt, men vil også gerne være med til at demontere den stykvis. Socialistisk folkeparti vil have ændret »delagtig« til »direkte har beordret«. Det ser mindretallet som et forsøg på at begrænse muligheden for at idømme bod for organisationsansvar, og mindretallet indstiller derfor lovforslaget til *vedtagelse* med det stillede ændringsforslag.

Ændringsforslag

Flemming Jensen (KF) fmd. Henning Andersen (KF) Bo Kristensen (KF)
Jette Thomsen (KF) Jens Peter Jensen (V) Tørnæs (V) Bente Juncker (CD)
Kofod-Svendsen (KrF) Jytte Andersen (S) Svend Auken (S) Bakholt (S)
Søren B. Jørgensen (S) nfmd. Kaj Poulsen (S) Lilli Gyldenkilde (SF)
Ole Henriksen (SF) Elisabeth Bruun Olesen (VS) Lone Dybkjær (RV)

Partierne FP og FD havde ikke medlemmer i udvalget.

Af et *mindretal* (SF):

Til § 2

I § 2 ændres »januar« til: »juli«.

Bemærkninger

Ændringsforslaget er nødvendiggjort af, at lovforslaget ikke blev færdigbehandlet i 1984.